

W listopadzie 2004 roku odbyło się II Seminarium Dydaktyki Akademickiej na temat „Studenci we wspólnocie akademickiej”. Zorganizowane przez nauczycieli akademickich Instytutu Pedagogiki Uniwersytetu Jagiellońskiego – członków Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego, przy wsparciu ówczesnego Prorektora UJ do spraw dydaktyki profesora Andrzeja Chwalby, który przedstawił uczestnikom zagadnienia dotyczące współczesnych problemów dydaktyki, oraz dzięki życzliwości Rektora Wyższej Szkoły Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” profesora Ludwika Grzebienia, zgromadziło licznie nauczycieli akademickich i studentów krakowskich uczelni kształcących pedagogów i doskonalących warsztat pracy dydaktycznej nauczycieli akademickich. Seminarium zaszczylił swoją obecnością i wystąpieniem ówczesny Rektor Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica – profesor Ryszard Tadeusiewicz. Zainteresowanie tematyką Seminarium znalazło swoje odzwierciedlenie w znaczących dla dydaktyki akademickiej wystąpieniach profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego – profesor Marii Flis (w 2004 roku Prodziekan Wydziału Filozoficznego UJ do spraw studenckich oraz Przewodnicząca Stałej Rektorskiej Komisji do spraw Oceny Jakości Kształcenia i Akredytacji) na temat: *Odpowiedzialność młodzieży akademickiej za jakość kształcenia*; w referacie profesora Marka Frankowicza na temat: *Studenci w kontekście wdrażania Deklaracji Bolońskiej* oraz w przemówieniu profesor Jadwigi Mireckiej na temat: *Student w opisie standardów akredytacyjnych*.

Wielość i różnorodność wystąpień, odnoszących się do miejsca studenta w uczelni wyższej, uświadomiła nam dość oczywisty fakt, iż rzesza kilkuset tysięcy studentów w polskich uczelniach wymaga nie mniejszego zainteresowania niż jakość kształcenia. Ważne są także zabiegi modernizacyjne wykonywane we wszystkich uczelniach dla utrzymania odpowiedniego poziomu kształcenia, a w konsekwencji zdobywania akredytacji. Ale czas studiów to bycie studentem w każdym aspekcie uczestniczenia człowieka u progu dorosłości w życiu, a więc w kulturze, w działalności społecznej, w samorządności, w sporcie, w różnego rodzaju wspólnotach poza uczelnią, ale również w życiu rodzinnym. To z jednej strony sukcesy życiowe, ale też i porażki. I w jednych, i w drugich istotnego znaczenia nabiera bycie z innymi, kolegami, przyjaciółmi, nauczycielami itp., przebywanie w środowiskach, w których istnieje silna więź wspólnych spraw. Czy takim środowiskiem jest uczelnia? Pojawiły się zatem dość ważne pytania o to, jaki jest status i udział młodzieży studiującej w społeczności akademickiej. I tak profesor Wojciech Kojs z Uniwersytetu Śląskiego ukazał wyznaczniki i konsekwencje uczestnictwa studentów we wspólnocie akademickiej, profesor Józef

Lipiec przedstawił kontekst studiowania, jakim jest *Akademicki kodeks wartości*, wydany dla nauczycieli akademickich (Uniwersytet Jagielloński, Kraków, 25 czerwca 2003 roku). W kolejnych wystąpieniach takie elementy, jak: wartości, kultura, dojrzewanie osobowe, proces edukacyjny, relacje podmiotowe, potrzeby studentów i ich aktywność to konteksty, ale i działania odnoszące się do bycia „w” i zarazem kolejny etap tworzenia wspólnoty akademickiej. Nie poświęciliśmy zbyt wiele miejsca nauczycielom akademickim, ale z myślą o dążeniu do profesjonalizmu zorganizowaliśmy dla nich warsztaty rozwijania umiejętności dydaktycznych i komunikacyjnych, w których wzięli udział zainteresowani nauczyciele i doktoranci.

W drugim tomie Dydaktyki Akademickiej znajdują się artykuły, które ze względu na treść i poruszane kwestie pogrupowano w następujących częściach: **Konteksty, Studiowanie, Relacje, Potrzeby, Aktywność, Warsztaty i Informacje**. Książkę kończą **Prezentacje** uczestników Seminarium i autorów artykułów.

Oddajemy tę książkę naszym Czytelnikom w przededniu III Seminarium Dydaktyki Akademickiej, które odbędzie się w listopadzie 2007 roku. Nie ukrywamy radości zarówno z powodu wydania drugiego tomu, jak i zorganizowania III Seminarium, bowiem obok okoliczności subiektywnych, które są nieodłącznym towarzyszem każdego działania, o finalizacji naszych projektów decydują czynniki obiektywne, i tak było tym razem.

Dziękując przedstawicielom – nauczycielom akademickim i studentom wszystkich krakowskich uczelni, którzy wzięli udział w pierwszym i drugim Seminarium, oddajemy do rąk Czytelników drugi tom Dydaktyki Akademickiej z nadzieją na przeżycie kolejnej intelektualnej przygody.

Niniejszy tom zrecenzowała pani profesor Janina Kostkiewicz – kierownik Zakładu Pedagogiki Szkoły Wyższej Instytutu Pedagogiki UJ, za co składam serdeczne podziękowania.

Danuta Skulicz

Kraków, 2007 rok